

Parlamentul contestă această alegere a temeiului juridic efectuată de Consiliu, întrucât articolul 349 TFUE nu poate întemeia în drept ansamblul măsurilor adoptate, ci numai pe acelea dintre ele care constituie derogări de la aplicarea dreptului Uniunii în privința Mayotte. Or, regulamentul atacat pune în aplicare și materii care țin de politica comună privind pescuitul și de protecția sănătății publice, fără ca aceste măsuri să fie întemeiate, în mod specific, pe situația economică și socială structurală din Mayotte.

În opinia Parlamentului, actul în cauză ar fi trebuit să fie adoptat, așadar, în raport cu diferitele materii pe care le reglementează, în temeiul articolului 43 alineatul (2) TFUE, al articolului 168 alineatul (4) litera (b) TFUE și al articolului 349 TFUE împreună, iar nu numai în temeiul acestui din urmă articol.

⁽¹⁾ JO L 354, p. 86.

Acțiune introdusă la 21 martie 2014 – Comisia Europeană/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-133/14)

(2014/C 175/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal, W. Mölls și D. Martin, agenți)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Directivei 2013/64/UE a Consiliului din 17 decembrie 2013 de modificare a Directivelor 91/271/CEE și 1999/74/CE ale Consiliului și a Directivelor 2000/60/CE, 2006/7/CE, 2006/25/CE și 2011/24/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, ca urmare a schimbării statutului Mayotte în raport cu Uniunea Europeană ⁽¹⁾;
- menținerea efectelor Directivei 2013/64/UE până la intrarea în vigoare a unei noi directive care să aibă un temei juridic adecvat;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia solicită anularea Directivei 2013/64/UE, pe care Consiliul a adoptat-o în temeiul juridic al articolului 349 TFUE.

Comisia reproșează Consiliului faptul că a adoptat această directivă în condițiile în care ea propusese ca acest act să aibă temeiuri juridice sectoriale, și anume articolele 43 alineatul (2), 114, 153 alineatul (2), 168 și 192 alineatul (1) TFUE.

Aceasta apreciază că, potrivit finalității și scopului directivei atacate, articolul 349 TFUE nu poate fi utilizat în mod valabil ca temei juridic. Articolul 349 TFUE s-ar aplica doar în cazul în care este vorba despre o derogare de la principiul aplicării dreptului primar regiunilor ultraperiferice, astfel cum este prevăzut la articolul 355 alineatul (1) TFUE. Or, directiva în cauză, fără a deroga de la tratate, nu ar face decât să adapteze dreptul secundar pentru a răspunde situației create prin schimbarea statutului Mayotte. Această interpretare ar fi confirmată nu doar de modul de redactare al articolului 349 TFUE, ci și de sistemul temeiurilor juridice ale tratatului, precum și de originile istorice ale acestui articol.

⁽¹⁾ JO L 355, p. 8.